

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **K. L.**

oskarżonego z art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2018r.

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 marca 2018r., sygn. akt XXIII Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 8 listopada 2017r., sygn. akt

II K [...]

p o s t a n w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,

**2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanego jest oczywiście bezzasadna.

Podniesione w kasacji zarzuty wprost stanowią powielenie zarzutów apelacyjnych, a także przywołanej na ich poparcie argumentacji. Jednocześnie skarżący nie podaje w sposób konkretny na czym polegają wady uzasadnienia Sądu Odwoławczego poprzestając na powtórzeniu prezentowania własnego stanowiska w sprawie. Co zaś najistotniejsze, nie wskazuje, by którykolwiek z zarzutów apelacyjnych nie został rozpoznany lub omówiony w uzasadnieniu Sądu II instancji. Ponieważ zaś kasacja zawsze skierowana jest od wyroku Sądu Odwoławczego wskazać należy skarżącemu, że Sąd ten nie mógł naruszyć przepisów wymienionych w zarzutach ponieważ ich nie stosował (czynił to jedynie

Sąd Rejonowy, bądź wprost, bądź uznając, że dany przepis nie ma w sprawie zastosowania). Obrona zarzuciła naruszenie tych przepisów w apelacji. Przedmiotem zatem kasacji mogło być w tym zakresie jedynie wadliwe rozpoznanie tych zarzutów (brak jednak tu zarzutów naruszenia art. 433 § 2 k.p.k., czy art. 457 § 3 k.p.k.).

Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych.

Powyższe już powoduje, że skargę trzeba ocenić jako oczywiście bezzasadną.

Odnosząc się zatem, już tylko na marginesie, do niezastosowania wobec młodocianego sprawcy nadzwyczajnego złagodzenia kary, to przypomnieć autorowi kasacji należy, iż zarzut obrazy prawa materialnego może być zasadny tylko wówczas, gdy dotyczy zastosowania lub niezastosowania przepisu zobowiązującego sąd do jego bezwzględnego respektowania. Nie można więc mówić o obrazie prawa materialnego wówczas, gdy ustawa dopuszcza tylko możliwość zastosowania bądź niezastosowania określonego przepisu. W rozważanej sprawie wskazany przez skarżącego przepis art. 60 § 1 k.k. ma charakter fakultatywny, co oznacza, że zaniechanie zastosowania tej instytucji nie może stanowić rażącej obrazy prawa.

Kwestionowanie zasadności decyzji procesowej związanej ze wskazanymi przepisami, sprowadza się więc w istocie, do postawienie zarzutu rażącej niewspółmierności kary, który ze względu na treść art. 523 § 1 k.p.k. też nie mógł być podstawą kasacji.

Niezasadny jest również drugi z zarzutów kasacyjnych. Wbrew stanowisku obrońcy skazanego, Sąd I instancji ustalił, że oskarżony K. L. działał od czerwca do grudnia 2016 r., osiągając ze swej działalności przestępczej, co prawda nie znaczącą, ale regularną korzyść majątkową. Stąd, zdaniem Sądu Odwoławczego (k. 4), prawidłowość przyjęcia, że uczynił sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu nie budzi żadnych zastrzeżeń. Zwłaszcza, że dochód ten był jedynym, jaki osiągał.

Poza zakresem rozpoznania Sądu Najwyższego pozostaje natomiast zarzut z pkt 2 kasacji, w którym wprost wskazano na rażącą niewspółmierność kary pozbawienia wolności, skoro, na co wskazano już powyżej, w nadzwyczajnym środku zaskarżenia jakim jest kasacja, nie można podnosić takiego rodzaju zarzutu. Przypomnieć też wypada słuszne stwierdzenie Sądu Odwoławczego, że wymierzona K. L. kara nie może nosić cech rażącej niewspółmierności, skoro zaledwie o jeden miesiąc przekracza dopuszczalne minimum ustawowe (wobec zastosowania art. 65 k.k.).

Mając na uwadze wszystkie podniesione powyżej okoliczności, Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie art. 535§3 k.p.k., jako oczywiście bezzasadną.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.